

Het voorliggende wetsvoorstel is een complexe regeling die moet repareren hetgeen in de afgelopen jaren in de aanslagregeling kennelijk onvoldoende door de Belastingdienst gemonitord en ter discussie gesteld is. Lenen van de eigen bv, waarbij zakelijke voorwaarden zijn gesteld moet kunnen. Denk hierbij aan een zakelijke rente (die ook periodiek daadwerkelijk betaald wordt en niet in rekening courant wordt bijgeschreven), voldoende zekerheid en vooral voldoende terugbetalingscapaciteit van de dga/debiteur. Lenen van de bv waarbij niet aan de zakelijke voorwaarden voldaan is, leidt tot een (verkapte) dividenduitkering. Vooral in de gevallen waarin de debiteur onvoldoende zekerheid stelt en/of te weinig terugbetalingscapaciteit heeft moet (of eigenlijk had moeten) doorlopend getoetst worden of er sprake is van een onttrekking. Blijkens de stukken¹ heeft 3% (namelijk 11.000 van de 355.000 aandeelhouders) in 2016 excessief geleend van de eigen bv. Ik leid hieruit af dat 97% van de aandeelhouder geconfronteerd wordt met complexe wetgeving omdat maar liefst (!) 3% mogelijk excessief heeft geleend. Bovendien lijkt het mij ook niet ondoenlijk om met 11.000 bv's en hun aandeelhouders in overleg te treden om te beoordelen in hoeverre de "excessieve" lening getransformeerd moet worden naar een verkapte dividenduitkering.

Vandaar mijn voorstel voor een eenvoudige regeling:

1. Trek het onderliggende conceptwetsvoorstel in en biedt het niet aan aan de Tweede Kamer.
2. Formeer binnen de Belastingdienst een werkgroep (Taskgroep "Aanpak excessief lenen van de eigen bv") die het excessief lenen van de eigen bv gaat handhaven. Start hierbij met de 11.000 dossiers, waarbij kennelijk sprake is van "excessief lenen van de eigen bv"
3. Breid artikel 4.13, lid 1, onderdeel a Wet IB2001 uit tot allen in Nederland gevestigde bv's, nv's en fondsen voor gemene rekening (en dus niet alleen voor de vrijgestelde beleggingsinstellingen). Hierdoor geldt voor elk van de genoemde fondsen een gebruikelijke dividend regeling (met een forfaitair rendement indien jaarlijks te weinig dividend wordt uitgekeerd aan de aandeelhouders). Het forfaitair rendement bedraagt voor 2019 5,6%. De commissie Van Dijkhuizen heeft in 2013 al voorstellen gedaan in deze richting²
4. Trek de forfaitair rendement regeling door naar de artikelen 4.14 Wet IB2001 en 4.27 Wet IB 2001. Hierdoor wordt logischerwijze de verkrijgingsprijs verhoogd met het genoten (en niet uitgekeerde) forfaitaire rendement over het (commerciële eigen vermogen) van de vennootschap of het fonds. Op deze wijze is er geen sprake van een lastenverhoging, maar wordt de ab-heffing naar voren gehaald. Het staat de aandeelhouders uiteraard vrij om toch (al dan niet gedeeltelijk) dividend uit te keren.

Onderbouwing van het voorstel:

- I. In tegenstelling tot het onderhavige conceptvoorstel, is mijn voorstel eenvoudig en beter te handhaven in de praktijk. Bovendien haakt mijn voorstel aan bij bestaande wetgeving, waarvan het in de praktijk bewezen is dat deze goed uitvoerbaar is.
- II. Mijn voorstel sluit beter aan wij zowel:
 - a. Belastbare winst uit onderneming/Belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden. Immers duurzaam overtollige middelen kwalificeren ook als verplicht privévermogen. Ik begrijp ook wel dat het vermogen in vennootschappen en fondsen niet altijd liquide is en veelal geïnvesteerd is in bedrijfsmiddelen, maar waarom wel een gebruikelijk loon (artikel 12a Wet op de loonbelasting 1964) en een fictieve rente op tbs-vorderingen (artikel 3.95 Wet IB 2001), maar geen fictief dividend. Ondernemend Nederland kan cashflow technisch toch

¹ De aanbiedingsbrief aan de Tweede Kamer bij het pakket Belastingplan 2019 van 18 september 2018, alsmede de MvT bij onderhavig wetsvoorstel

² Onderdeel 3.5 Eindrapport Naar een activerender belastingstelsel

anticiperen op een (forfaitaire) rendementsregeling voor ab-houders in Box 2.

b. Belastbaar inkomen uit sparen en beleggen. Ook in box 3 wordt de belastingplichtige jaarlijks belast voor een forfaitair rendement. Dit is zelfs zo indien sprake is een verliessituatie is. Waarom dan niet jaarlijks ook een forfaitair rendement over Box 2 vermogen? Naar mijn mening kan zelfs een forfaitaire ab-heffing plaatsvinden over de jaren waarin het (commerciële) eigen vermogen ten opzichte van het daaraan voorafgaande jaar is gedaald (bijvoorbeeld door verliezen of dividenduitkeringen).

- III. Er is geen sprake van een dubbele heffing of een lastenverzwaring. Op basis van artikel 4.27 Wet IB 2001 wordt de verkrijgingsprijs immers opgehoogd met het forfaitaire rendement.
- IV. De Box 2 heffing wordt in evenwicht gebracht met zowel de box 1 heffing (met name BWUO en BROW), als de Box 3 heffing.
- V. Eventueel kan nog overwogen om ook in de artikelen 4.13, lid 1, onderdeel a en 4.14 Wet IB een progressief forfaitair rendement in te voeren vergelijkbaar met het Box 3 rendement. Maar dit is voor mij niet noodzakelijk.

Door de invoering van de forfaitaire rendementsheffing voor alle ab-houders wordt niet het excessief lenen van de eigen bv aangepakt, maar dit is naar mijn mening ook een taak van de nog te vormen taskgroep "Aanpak excessief lenen van de eigen bv" binnen de Belastingdienst (zie voorstel, onderdeel 2). Wel is sprake van een evenwichtigere belastingheffing binnen de Wet IB2001.

A.J.G. Daris

Eersel